

Dr. Karácsonyi Péter (1948–1982)

szerzett tapasztalatai jórészt innen származtak.

Felfelé ívelő, ígéretes tudományos pályájának lehettünk tanúi. 1980-ban függetlenített aspiráns lett. Aspirantúráját már nem fejezhette be, kandidátusi értekezését sajnos már nem védhette meg. Csak sejthetjük, mire tette volna képessé munkabírása, felkészültsége és nyelvtudása.

Sokoldalú egyénisége a mozgalmi, politikai munkában teljesedett ki. Néhány éve még ő szervezte, vezette az egyetemj iródmunkai színpadot, majd a KISZ-szervezetben töltött be különböző tisztségeket. Családi tradíciói, nevelése segítette őt a párthoz vezető úton. Tíz éve vették fel az MSZMP-be. Mint párttag az egyetemi Hallgatói Alapszervezetben dolgozott előbb mint titkárhelyettes, 1980-tól pedig az alapszervezet titkáráként. Nem könnyű időszakban vállalta magára a felelősségteljes funkciót. A rá jellemző energiával és hozzáértéssel irányította a hallgatók közötti pártmunkát, hasznos segítséget nyújtott a KISZ-munka megújításához, magasabb szintre történő emeléséhez. Szenvedélyes, belső meggyőződésből fakadó megnyilvánulásait, lényegre törő hozzászólásait sokáig hiányolni fogjuk az egyetemi fórumokon. A hallgatók érdekében mindig kész volt szólni, s mondhatni fanatikusan küzdött a hallgatói érdekvédelem javításáért.

Jó munkájának elismeréseként miniszteri dicséretben részesült, az idén pedig az egyetem „Az Orvostudományi Egyetem Kiváló Nevelője” címmel tüntette ki. Valóban kiváló nevelő volt, akit elsősorban nem kitüntetései minősítenek hanem tanítványainak tudása, szocialista elkötelezettsége és a nem múló emlékezet.

Kollegái, szerették és tisztelték őt szakmai felkészültségéért, fiatalos lendületéért, őszinte szókimondásáért, nyíltságáért, bontakozó tudományszervezői kezdeményezéseivel, munkájával fontos részét képezte a Marxizmus-Leninizmus Intézet tudományos tevékenységének, s új, ere-

detj színekkel gazdagította azt. Eddigi teljesítményei alapján joggal számíthattunk munkabírására, segítségére akár a legnehezebb feladatok ellátásában is.

Kifelé forduló, könnyen kapcsolatot teremtő humanista ember volt, számos barátot szerzett kollegái és munkatársai közül. Csillapíthatatlan érdeklődés jellemezte minden iránt, ami körülöttünk történt, mellettünk volt a nehéz helyzetekben, és nem tudtunk tőle kérni úgy, hogy ne az első szóra teljesítette volna, a világ legtermészetesebb dolgaként. Solan zártuk őt szívünkbe, és gyászoljuk most őszinte megrendüléssel, mélységes fájdalommal.

Fiatalon ment el közülünk, de torzoként is rendkívülien gazdag életművet hagyott ránk. Személyében olyan embert gyászolunk, akivel mindig érdemes volt és lehetett együtt dolgozni, nagyszerű emberi célokért.

MSZMP Orvostudományi Egyetem Bizottsága és a SZOTE Marxizmus-Leninizmus Intézet

Tanárok XII. Nyári Akadémiája

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola a hagyományossá vált továbbképzés keretében június utolsó és július első napjaiban rendezte meg a **Tanárok XII. Nyári Akadémiáját, orosz nyelv és pedagógia** tagozaton.

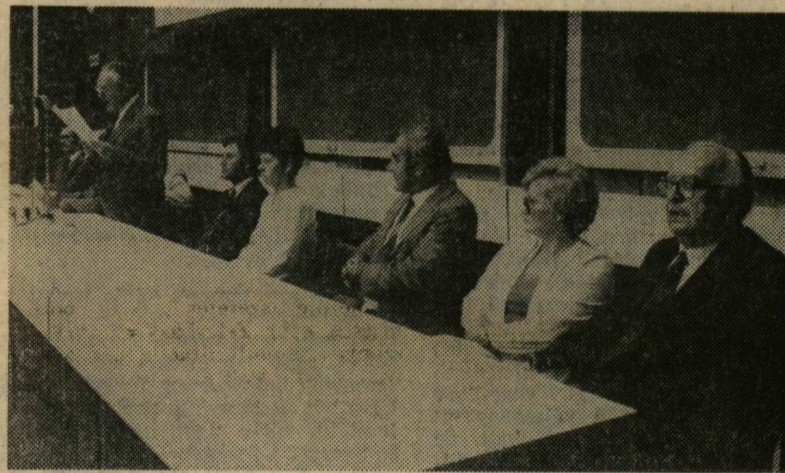
A Nyári Akadémia résztvevői a fenti tárgyak szakmai és oktató-nevelő munkájával kapcsolatos problémaköröket dolgozták fel. Az előadásokat számos esetben konzultáció követte, a munka során különös hangsúlyt kapott a képmagnó felvételekkel illusztrált tanítási tapasztalatok bemutatása és megbeszélése.

Erkölc és ifjúság 19. Pedagógiai Nyári Egyetem

Július 13 és 20 között rendezte meg a TIT Csongrád megyei szervezete a pedagógiai nyári egyetemet, immár tizenkilencedik alkalommal. Az idei tanácskozás, melyen a magyar oktatásügy gyakorló szakemberei elméleti kutatói közül több mint kétszázan vettek részt, az erkölcsi nevelés aktuális kérdéseivel foglalkozott, „**Erkölc és ifjúság**” összefoglaló címszó alatt.

A pedagógiai nyári egyetem rendezvénysorozatát a hagyományoknak megfelelően dr. Ágoston György, tanszékvezető egyetemi tanár a neveléstudományok doktora nyitotta meg. Miután köszöntötte a résztvevőket, s a meghívott vendégeket, köztük dr. Sebe Jánost, a megyei pártbizottság osztályvezetőjét és Berta Istvánt, a szegedi városi pártbizottság titkárát, Ágoston professzor felhívta a figyelmet a tanácskozás témájának rendkívüli fontosságára. Hangsúlyozta a mind jobban terjedő vádak ellenében — melyek szerint az iskola „elidegenítő intézmény”, ahol diák és pedagógus rosszul érzi magát —, hogy a nyári egyetemen résztvevő, alkotó pedagógusok eleven cáfolatai ennek a téves véleménynek. S ha felidézük az utóbbi évek témakörét — mondotta a professzor világossá válik, hogy a nyári egyetem rendezvényein aktuális témák kerültek napirendre, s a közös munka során a legújabb hazai és nemzetközi ta-

megfogalmazott elvárások a társadalmilag hasznosuló aktivitás irányába vitték az ifjúságot, s ugyanakkor pontosan meghatározták az ifjúság megítélésének mércéjét, kimondva, hogy ez nem más, mint a felnőtt ember mércéje. Ezek a határozatok rögzítik azt, hogy az ifjúság megítélésének alapja csak a munka, a magatartás és a tettek lehetnek. Ennek következményeként ifjúság megítélése a hetvenes években egységessé vált de bebizonyosodott az is, hogy ez nem jelent semmiféle biztosítékot a jövőbeni megítélés szempontjából. Tapasztalhattuk, hogy a hetvenes években ez a közmegegyezés már kezdett felbomlani, s az évtized végén újra teret nyert egyfajta hibás általánosítás az ifjúság megítélésében. Ekként a probléma azért is időszerű, mert egy feszült nemzetközi és politikai helyzetben a társadalmi konfliktusok gyakran tűnnek fel nemzedéki konfliktusként. Ezt el kell kerülni, ugyanakkor világos az is, hogy az ifjúságpolitikában gesztusokra nincs szükség és nincs is lehetőség. Az ifjúság és a társadalom viszonyának egyik alapétele az, hogy az ifjúság a társadalomban nem önálló réteg, hanem egy sajátos csoport, amelynek nemzedékileg körülhatárolható sajátos vonásai és sajátos érdekei vannak. A társadalomnak érdeke hogy e sajátos érdekeknek teret adjon.

A pedagógiai nyári egyetemet dr. Ágoston György nyitotta meg.

pasztalatok kutatói eredmények feldolgozására is sor került. A mostani téma nyilvánvalóan problematikus, hiszen az ifjúság erkölcsi minden időben az volt. A probléma kezelésénél döntő szerepet játszik, hogy a szülők és a pedagógusok megértik-e az új erkölcsi helyzetet. Ennek megvalósításához a nyári egyetem jelentős segítséget adhat, azzal hogy tisztázza, de legalábbis helyesen felveti az ifjúság erkölcsére vonatkozó problémákat.

Dr. Ágoston György bevezetőjét követően a nyári egyetem résztvevői megtekintették a város nevezetességeit bemutató kisfilmet, majd Barabás János, az Állami Ifjúsági Bizottság titkára tartotta meg bevezető előadását melynek témája a társadalom és az ifjúság nylvonvannas évekbeli viszonya volt.

Barabás János közvetlenül előadás elején hangsúlyozta, hogy az ifjúság és a társadalom mai viszonyát is a hetvenes évek elején kialakított alapelvek határozzák meg. (vö. az 1970-es KB határozat az ifjúságpolitikáról, s az 1971-es ifjúsági törvény.) A mostani helyzet megértéséhez feltétlenül szükséges visszatekinteni, legalább a hatvanas évek végéig. Ma már bizonyosan megállapítható hogy a 68-as nyugati diákmozgalmak csak indirekt hatással voltak a magyar ifjúságra, nem egyszer megmaradva a külsőségeknél. Ezzel együtt a hetvenes évek eleji határozatoknak immár történelmi érdemük az, hogy az ott

saját folytonossága érdekében. A konfliktusok már csak azért ifjúság és életkori sajátosságából is jelentkeznek, mert minden nemzedék szükségképpen más módon jut el a szocializmus gyakorlatához. Ezt a másságot nehéz tudomásul venni. De ez ifjúság életkori sajátosságából is következnek az ellentétek, hiszen a fiatalok csak azt tudják felvállalni ami nem kész, ami nem befejezett.

A konkrét, gyakorlati vonatkozásokat közelebbről szemügyre véve Barabás János megállapította, hogy a képzés és a szakemberszükséglet között továbbra is tartós a meg nem felelés. Annyi bizonyos, hogy a teljes foglalkoztatottságot ezután a hatékony foglalkoztatottsággal egységben kell megvalósítani.

Az Állami Ifjúsági Bizottság titkára előadásának befejező részében találó adatokkal szemleletessé téve elemezte az ifjúság bonyolult társadalmi vonatkozásait a mai magyar közéletben.

A nyolcnapos rendezvényen elhangzott előadások témája széleskörű volt. Szó esett a szocialista hazafiság és internacionalizmus aktuális kérdéseiről a közoktatás általános helyzetéről, vagy éppen az ifjúság szexuális nevelésének problémáiról is. Külön hangsúlyt kapott a KISZ-szervezetek fontos szerepe az iskolai erkölcsi nevelésben.

A nyári egyetem résztvevői — a hagyományoknak megfelelően — látogatták a város kulturális eseményeit, kirándulásokon vettek részt.

(b. gy.)

Művelődéseméleti Nyári Egyetem

Idén tizenegyedik alkalommal rendezte meg a TIT Csongrád megyei szervezete a művelődéseméleti nyári egyetemet. Az MTA Biológiai Központjának tanácstermében mintegy 300 résztvevőt köszöntött az egyetem megnyitáskor, július 22-én, Szabó G. László, a Csongrád megyei Tanács elnökhelyettese, a TIT megyei szervezetének alelnöke.

Szabó G. László bevezetőjében a nyolc napig tartó nyári egyetem munkájáról, céljairól beszélt. Az előadásokon a közoktatás és a közművelődés sokrétű kapcsolatáról, meglévő ellentmondásairól, kiaknázatlan lehetőségeiről hallhatunk a résztvevők, és ezeket az ismereteket a konzultációkon megvitathatják — mondta az elnökhelyettes.

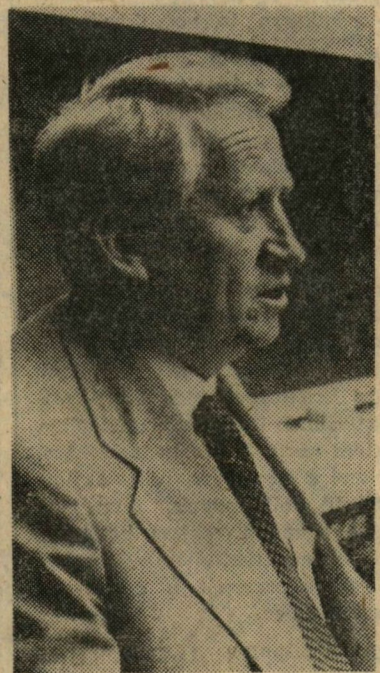
A megnyitón szó volt a pedagógusok helyzetéről, felelősségéről, nehéz munkájáról, őket ugyanis jórészt lekötik az iskolai feladatok, kevés energiájuk marad a közművelődés iskolán kívüli szolgálatára.

Szabó G. László köszöntője után dr. Kornidesz Mihály az MSZMP KB Tudományos Közoktatási és Kulturális Osztály vezetője tartotta meg megnyitó előadását. Először a tudás szerepéről, értékéről, s korunk egyik legjelentősebb ellentmondásáról beszélt: a tudás még soha nem volt ilyen fontos, még egyetlen kor sem tűzte ilyen fokozott céljává a szellemi

javak ennyire intenzív megszerzését, ugyanakkor az ezen célok megvalósítását ösztönző elősegítő anyagi eszközök még nem állnak rendelkezésünkre megfelelő mennyiségben.

Dr. Kornidesz Mihály ezután a közoktatás és közművelődés egyfélé, a pedagógusok feladatait kiemelő kapcsolatáról szökött. Hangsúlyozta, hogy a permanens nevelés elveinek megfelelően a művelődési folyamat az iskolák elvégzése után nem szűnhet meg, hanem — nagyrészt a pedagógusok segítségével — többgenerációs programok kidolgozásával, a művelődési házak jobb kihasználásával, propagandamunkával stb. hatni kell a felnőttekre is.

A pedagógusok — hangsúlyozta az előadó — sajnos rosszabbul érzik magukat mint ahogy kellene. Több felmérés is igazolja, hogy a „társadalmi ranglétrán” a tanárok önmagukat alacsonyabb fokra helyezik, mint más dolgozók őket. Ezen a helyzeten egyfelől égetően szükséges (magasabb anyagi-erkölcsi megbecsülés a kezdő pedagógusok fokozott támogatása, tanjai iskolák jobb el látása), másfelől viszont nem célszerű (oktatási struktúra tanyszerű átottság) a változtatás. Mindenesetre az előadó arra kérte gyakorlati kollegáit, hogy a katedrától legalább ne riasszák el fiatal tanítványaikat, ha már azok tanárok szeretnének lenni.

Dr. Kornidesz Mihály előadását tartja.

A nyári egyetem következő munkanapjain is sok érdekes előadás hangzott el: dr. Bárány Ferenc Történelemtudomány és Közművelődés címmel, dr. Vankó Pálkó a kulturális alapellátottságról dr. Fekasz Győző Közoktatás, művészeti nevelés címmel, dr. Trogmayer Ottó a múzeum és iskola kapcsolatairól tartott előadást.

Az egyetem munkáját ható- és buszkirándulás kiállítások látogatása, orgonahangverseny, a szabadtéri megtekintése tette érdekesebbé.